

РЕШЕНИЕ

№ 4002

гр. София, 30.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-2 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евгени Г.ев

като разгледа докладваното от Евгени Г.ев Гражданско дело № 20211100106193 по описа за 2021 година

I. ОБСТОЯТЕЛСТВА, ТВЪРДЕНИ ОТ СТРАНИТЕ, И ИСКАНИЯ НА СТРАНИТЕ КЪМ СЪДА

1. По исковата молба на ищеца

[1] М. И. е заявила в искова молба от 14.05.2021 г., че на 12.06.2018 г. е участвала в ПТП, предизвикано от А.Г.. От това ПТП М. И. е получила счупване на долния край на дясната лъчева кост. От увреждането М. И. е претърпяла болки, страдания и неудобства.

[2] Към момента на ПТП гражданската отговорност (ГО) на А.Г. е била застрахована при ответника ЗД „Б.И.“ АД (Б.И.). На 12.09.2019 г. М. И. е поискала от Б.И. да ☐ изплати обезщетение за неимуществени вреди от ПТП. Б.И. не го е направил.

[3] М. И. оценява на 30 000,00 лева неимуществените вреди, които е

претърпяла от ПТП. Затова тя моли съда да осъди Б.И. да ѝ заплати 30 000,00 лева обезщетение за неимуществените вреди плюс законната лихва от 02.10.2020 г. до окончателното изплащане (исковата молба, л. 2-6).

2. По писмения отговор на ответника

[4] Б.И. е подал писмен отговор. Той е заявил, че:

1. А.Г. не е причинил ПТП;
2. М. И. не е претърпяла от ПТП твърдените увреждания;
3. търсеното обезщетение е прекомерно. Затова Б.И. моли съда да отхвърли иска (писмения отговор, л. 37-38).

II. ОБСТОЯТЕЛСТВА, КОИТО СЪДЪТ УСТАНОВЯВА, СЛЕД КАТО СЕ ЗАПОЗНА С ФАКТИЧЕСКИТЕ ТВЪРДЕНИЯ НА СТРАНИТЕ И СЪБРАНИТЕ ПО ДЕЛОТО ДОКАЗАТЕЛСТВА

1. Обстоятелства, които съдът установява

[5] Не се спори, че М. И. е била родена на ***** г. На 12.06.2018 г. около 17:00 часа Г. Л. е управлявал лек автомобил „Ауди А4“ по третокласен път Саранци-Чеканчево в посока към с. Саранци. Той се е движел с около 40 км/ч. На предната дясна седалка в автомобила е пътувала М. И.. Тя е била без предпазен колан, защото е била бременна (показанията на свидетеля Л., л. 80-гръб – л. 82; стр. 13 от допълнителното заключение на вещото лице доц. Х., л. 111-125; протокола за разпит на Г. Л. на досъдебното производство, л. 43-44 - съдът го цени като частен свидетелстващ документ).

[6] По това време от с. Саранци за с. Макоцево А.Г. е управлявал лек автомобил Ауди 80. Той се е движел в посока от с. Саранци към с. Макоцево (стр. 13 от допълнителното заключение на вещото лице доц. Х., л. 111-125; протоколите за разпит на Д.С. и А.Г. на досъдебното производство, л. 39-42 от досъдебното производство – съдът ги цени като частни свидетелстващи

документи).

[7] Двата пътя са образували У-образно кръстовище, което не е било урегулирано с пътни знаци (стр. 13 от допълнителното заключение на вещото лице доц. Х., л. 111-125; писмото от Община Горна Малина, л. 108 от досъдебното производство). Когато двата автомобила са приближили кръстовището, лекият автомобил „Ауди А4“ е бил от дясната страна на автомобила „Ауди 80“. Г. Л. е завил наляво, за да се включи в пътя Саранци-Макоцево. Тогава лекият автомобил „Ауди 80“ е завил наляво, навлязал е в лентата за движение на автомобила „Ауди А4“ и едновременно с това е предприел спиране. Така двата автомобила са се ударили в лентата за движение на лекия автомобил „Ауди А4“. За лекия автомобил „Ауди А4“ ударът е бил в предната му лява част, а за лекия автомобил „Ауди 80“ в предната му дясна част (стр. 13-14 от допълнителното заключение на вещото лице доц. Х., л. 111-125; схемата на ПТП, л. 117-118; протокола за следствен експеримент, л. 60-62 от досъдебното производство).

[8] В резултат на ПТП М. И. е получила счупване на долния край на дясна лъчева кост (стр. 3 от заключението на вещото лице д-р С., л. 73-76; листовите за преглед, л. 15-16). Не се спори, че гражданската отговорност на А.Г. е била застрахована при ответника (вж. и справка от Гаранционен фонд, л. 21).

[9] Счупването е било наместено и ръката на М. И. е била гипсирана в областта на дясната гривнена става и предмишница (стр. 3 от заключението на вещото лице д-р С., л. 73-76; листовите за преглед, л. 15-16). М. И. се е възстановила за около четири месеца. През този период тя е търпяла интензивни болки през първите две седмици след гипсирането и четири седмици след премахването на гипса (стр. 3 от заключението на вещото лице д-р К. С., л. 73-75). През първите два месеца тя не е можела да се грижи самостоятелно за себе си, а след това и за своето бебе (показанията на свидетеля Л., л. 82). Към настоящия момент М. И. все още изпитва болка при движение на ръката си (стр. 4 от заключението на вещото лице д-р С., л. 73-76).

[10] Увреждането на М. И. е по-леко от това, предмет на обезщетяване на решение на САС 67-2022-4-ти с-в по гр. д. 1043/2021 г., защото при него се е наложило поставяне на метална остеосинтеза, а след това е била направена пластика на раната в областта на дланта. При скала от едно до пет, където едно е най-лекото подобно счупване, а пет е най-тежкото, счупването на М. И. би било оценено на две, а по цитираното решение на САС на четири (показанията на вещото лице д-р С., стр. 6 от протокола от с. з. на 25.02.2022 г., л. 78-82).

[11] На 02.10.2020 г. М. И. е предявила претенция пред Б.И. (л. 17-19). Не се спори, че Б.И. не е заплатил обезщетение.

[12] М. И. е била представлявана безплатно от адвокат (л. 110). Тя е била освободена от заплащането на държавна такса над 200 лева до 1 200,00 лева (определението, л. 30). М. И. е заплатила: 200,00 лева държавна такса (л. 33-34); 550,00 лева за вещи лица (л. 89). Б.И. е заплатил: 200,00 лева за вещи лица (л. 108-109); 2 000,00 лева на адвокат, който е регистриран по ЗДДС (л. 47-48).

2. Обстоятелства, по които се спори

[13] Спори се как точно е реализирано ПТП, както и допустимо ли е това да се установи само с гласни доказателствени средства. Липсват законови ограничения относно доказването на настъпването на ПТП. Затова съдът приема, че настъпването на ПТП може да се доказва с всички доказателствени средства, допустими от закона.

[14] Изключение би могло да бъде налице, когато констативният протокол за ПТП е съставен от служител на МВР, който е очевидец на ПТП и в протокола той е описал механизма на ПТП, който е наблюдавал. Тогава в тази му част протоколът би бил официален свидетелстващ документ и свидетелски показания не биха били допустими за опровергаване на

съдържанието му. Настоящият случай обаче, не е такъв.

[15] В случая механизмът на ПТП се установява от показанията на свидетеля Л., протокола за следствен експеримент на досъдебното производство, протоколите за разпит на свидетели на досъдебното производство и от заключението на вещото лице доц. Х., който е съобразил останалите събрани доказателства. Съдът не извлича противоречива информация от описаните доказателствени средства.

[16] Действително, Г. Л. е заплатил 1 000,00 лева на А.Г. за причинените щети по автомобила „Ауди 80“. Дори това да се приеме за признание, че Г. Л. е причинил ПТП, съдът цени това признание:

- с оглед на всички събрани по делото доказателства, а те категорично го опровергават;

- обстоятелствата, при които Г. Л. е предложил и заплатил 1 000,00 лева на А.Г. – настъпило ПТП, от което е била увредена жената, с която Г. Л. е живеел на съпругески начала, и, от която е очаквал дете. Ето защо съдът прима, че ПТП е настъпило по начина, описан в пар. 6-7 по-горе.

III. ПРИЛОЖИМО КЪМ СПОРА ПРАВО, СЪОТНАСЯНЕ НА УСТАНОВЕНИТЕ ФАКТИ КЪМ ПРИЛОЖИМОТО ПРАВО И РЕШЕНИЕ ПО ДЕЛОТО

[17] М. И. е предявила иск по чл. 432, ал. 1 вр. чл. 409 от КЗ за обезщетение за неимуществени вреди.

1. По иска по чл. 432, ал. 1 от КЗ, вр. чл. 409 от КЗ за обезщетение за неимуществени вреди

[18] Съгласно чл. 429, ал. 1, т. 1 от КЗ с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица

имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие. Увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" (чл. 432, ал. 1 от КЗ).

[19] Следователно предпоставките за уважаване на иска са:

1. М. И. да е участвала в застрахователно събитие, покрито от застраховка ГО;
2. това застрахователно събитие да е причинило увреждания на М. И.;
3. ГО на виновния причинител на застрахователното събитие да е била застрахована при Б.И.;
4. вследствие на уврежданията М. И. да е претърпяла неимуществени/имуществени вреди;
5. Б.И. да не е изплатил на ищеца обезщетение за тези вреди.

[20] Съдът установи, че М. И. е участвала в застрахователно събитие, покрито от застраховка ГО, от което е претърпяла увреждания. Съдът приема, че виновен за настъпването на застрахователното събитие е бил А.Г., защото: съгласно чл. 48 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП), на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна.

[21] Съдът установи, че лекият автомобил „Ауди А4“ е бил от дясната страна на лекия автомобил „Ауди 80“, но въпреки това А.Г. не е пропуснал автомобила „Ауди А4“, а дори е навлязъл в неговата лента за движение. Ето защо съдът приема А.Г. е причинил ПТП.

[22] От уврежданията М. И. е претърпяла болки, страдания и неудобства, а Б.И. не е заплатил обезщетение за тези вреди. Налице са предпоставките за уважаването на иска. Съдът следва да определи размера на дължащото се обезщетение за неимуществени вреди.

[23] Моментът на определянето на обезщетението е датата на увреждането, а размерът му не следва да се влияе от последващи промени в икономическата обстановка (Решение на ВКС 95-2009-I Т. О. по т. д. 355/2009 г.[\[1\]](#)). Ето защо съдът приема, че следва да определи обезщетението за неимуществени вреди към датата на ПТП-12.06.2018 г.

[24] Съгласно чл. 52 от ЗЗД, обезщетенията за неимуществени вреди се определят от съда по справедливост. Справедливостта обаче не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, които съдът следва да отчете при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания са: 1. характерът на увреждането; 2. начинът на извършването му; 3. обстоятелствата, при които е извършено; 4. допълнителното влошаване състоянието на здравето; 5. причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. (т. II от ППВС 4/1968 г.).

[25] При определянето на обезщетението към датата на увреждането съдът следва да отчита още два фактора. Първият фактор са конкретните икономически условия и нивата на застрахователно покритие към момента на увреждането (Решение на ВКС 83-2009-II Т.О. по т. д. 795/2008 г. Вж. и решение 1-2012-II Т.О. по т. д. 299/2011 г., в което ВКС отново с решение, постановено по реда на чл. 290 от ГПК, се е произнесъл по този въпрос).

[26] Вторият фактор е практиката на по-високостепенни съдилища за присъждане на обезщетения за неимуществени вреди по близки случаи (не само относно вида на увреждането, но и относно момента на настъпване на увреждането)[\[2\]](#). Макар настоящият съд да не е обвързан от тези размери, голямото му отдалечаване от тях, без да има големи различия в установените обстоятелства, би създавало впечатление за необоснованост на решението на съда, за правна несигурност, а оттам и недоверие към съдебната система. Затова съдът отчита и този фактор.

[27] Съдът установи, че към 12.06.2018 г. М. И. е била почти на 29 години. Вследствие на ПТП тя е получила счупване на долния край на дясната лъчева кост. То ѝ е причинило болки и страдания, които са били интензивни през първите две седмици след гипсирането. М. И. се е възстановила за около четири месеца, през които не е можела да се грижи самостоятелно за себе си, а след това и за своето бебе. Към настоящия момент тя все още изпитва болка при движение на ръката си.

[28] Минималният размер на застрахователните суми по застраховка ГО за неимуществени вреди от телесно увреждане на едно лице е бил 700 000,00 лева до 01.01.2010 г. След 01.01.2010 г. размерът вече е 1 000 000,00 лева (§ 27 от. ПЗР на КЗ(отм.)), а след 11.06.2012 г. този размер е 2 000 000,00 лева (чл. 266 от КЗ (отм.)).

[29] САС е определил 30 000,00 лева обезщетение за неимуществените вреди от счупване на лъчевата кост на 01.08.2018 г. в свое решение 67-2022-4-ти с-в по гр. д. 1 043/2021 г. Увреждането на М. И. е по-леко от това, предмет на обезщетяване на решение на САС, защото при него се е наложило поставяне на метална остеосинтеза, а след това е била направена пластика на раната в областта на дланта. При скала от едно до пет, където едно е най-лекото подобно счупване, а пет е най-тежкото, счупването на М. И. би било оценено на две, а по цитираното решение на САС на четири.

[30] Съдът взема предвид всички установени обстоятелства и факторите за определяне на обезщетението за неимуществени вреди. Така съдът приема, че 20 000,00 лева е справедливо обезщетение за неимуществените вреди на ищцата. Затова съдът осъжда Б.И. да заплати на М. И. 20 000,00 лева обезщетение за неимуществени вреди, като отхвърля иска за разликата над 20 000,00 лева до пълния предявен размер от 30 000,00 лева.

2. По разноските

[31] М. И. търси разноски. Тя е направила такива за 750,00 лева и е била представявана безплатно от адвокат.

[32] Съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК, ищецът има право на разноски съобразно уважената част от иска. Съдът уважава иска за 20 000,00 лева при предявен размер от 30 000,00 лева. Затова съдът осъжда Б.И. да заплати на М. И. 500,00 лева разноски по делото ($750,00 \times 20\,000,00 / 30\,000,00$), а на адвокат Й. 953,33 лева възнаграждение ($30\,000,00 - 10\,000 \times 0,03 + 830,00 \times 20\,000,00 / 30\,000,00$). На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК съдът осъжда Б.И. да заплати и 666,67 лева държавна такса ($20\,000,00 \times 0,04 - (200,00 \times 20\,000,00 / 30\,000,00)$).

[33] Б.И. също търси разноски. Той е направил такива за 2 200,00 лева.

[34] Съгласно чл. 78, ал. 3 от ГПК, ответникът има право на разноски съобразно отхвърлената част от иска. Съдът отхвърля иска за 10 000,00 лева при предявен размер от 30 000,00 лева. Затова съдът осъжда М. И. да заплати на Б.И. 733,33 лева разноски по делото ($2\,200,00 \times 20\,000,00 / 30\,000,00$). Затова съдът

---

[1] Решението е постановено по реда на чл. 290 от ГПК. Касационното обжалване е било допуснато поради противоречивата практика на съдилищата относно момента, към който следва да се определя обезщетението за неимуществени вреди.

[2] За това, че при определянето на размера на обезщетение за неимуществени вреди, съдът следва да се съобразява и със съдебната практика вж. решение на ВКС 365-2010-I НО по н. д. 382/2010 г.

РЕШИ:

[35] **ОСЪЖДА** ЗД „Б.И.” АД да заплати следните суми:

1. на М. Н. И.:

- 20 000,00,00 лева на основание чл. 432, ал. 1, във връзка с чл. 409 от Кодекса за Застраховане (КЗ) обезщетение за неимуществени вреди вследствие на пътно-транспортно произшествие (ПТП) от 12.06.2018 г. плюс законната лихва от 02.10.2020 г. до окончателното изплащане;

- 500,00 лева разноски по делото на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК;

2. на адвокат Г. Й. Й. 953,33 лева адвокатско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК;

3. на СГС – 666,67 лева държавна такса на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК. М. И. е със съдебен адрес - адвокат Г. Й., гр. София, ул. ****. ЗД „Б.И.” АД е с адрес в гр. София, бул. ****.

[36] **ОТХВЪРЛЯ** иска на М. Н. И. срещу ЗД „Б.И.” АД по чл. 432, ал. 1, във връзка с чл. 409 от КЗ за обезщетение за неимуществени вреди от ПТП, настъпило на 12.06.2018 г., за разликата над 20 000,00 лева до пълния предявен размер от 30 000,00 лева.

[37] **ОСЪЖДА** М. Н. И. да заплати на ЗД „Б.И.” АД 733,33 лева разноски по делото на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

[38] Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред САС в двуседмичен срок от връчването му.

[39] Ако ответникът обжалва изцяло решението, с въззивната си жалба той следва да представи доказателство, удостоверяващо внасянето на 400,00 лева държавна такса по сметка на САС. Ако обжалва частично решението, той следва да представи доказателство за внесена по сметка на САС държавна такса от 2% от обжалвания интерес. Ако ищцата обжалва решението, тя следва да представи доказателство, удостоверяващо внасянето по сметка на САС на държавна такса, изчислена по следната формула – обжалваем интерес $\times 0,02 \times 200,00 / 1\ 200,00$. При неизпълнение съдът ще върне въззивната жалба.

Съдия при Софийски градски съд: _____